

полскитѣ владения и това били голѣми смокове. Стопанитѣ въ селата и кѣщата пазяли хората отъ болести и всѣ какви други обикновени и свѣрхестествени злосторници. Презъ време на война обаче, тѣ отивали на полесражението да лочатъ кръвъ и тогава болеститѣ и злосторницитѣ използвали отсѣтствието имъ, за да пакостятъ на населението. Имало впрочемъ и такива стопани, които пазейки селото отъ вѣншни злосторници, сами злосторствуваха въ него.

Смоковетѣ — стопани, които пазятъ селскитѣ синори, се ползватъ съ особено покровителство и не само че не ги убиватъ, но ги и подхранватъ. Подхранватъ се впрочемъ и кѣщнитѣ стопани, които съ особени потропвания или внушения на сънъ, даватъ да се разбере, че искатъ да ядатъ. и ако не имъ се приготви „стопанска гозба“, то кѣщата въ която тѣ вирѣятъ сполетвала злочестина.

ДИДЕИНЪ

Дидеинътъ прилича на коза, която врѣка нощемъ. Вѣрватъ той да произлиза отъ бравешка глава, забравена на нѣкоя полица. Тая глава, следъ като стои четиредесетъ дена, захваща да клепа очи и полека-лека оживява и става дидеинъ. Дидеинътъ, до като не е станалъ още съвършенъ, стои въ кѣщи, дето нощемъ тропатъ и плаши хората въ нея; отпосле той отива изъ пещеритѣ, дето живѣе и нощемъ врѣка като яре. Който чуе гласа на дидеина или умира или пѣкъ го хваща нѣкоя болестъ.

КАРАКОНДЖО

Караконджо, споредъ както показва и самото му название, изглежда да е отъ турски произходъ. Той борава преимуществено презъ време на мръснитѣ днене (отъ Коледа до Богоявление). Какъвъ е истинскиятъ му обликъ не е точно установено, въ разни мѣста различно го изобразяватъ: то билъ приличалъ на куче, то на конь, но се превръщалъ и въ други животни. На главата си обаче ималъ нѣщо като даракъ съ дълги остри бодли; ималъ и криле и опашка. Излизалъ той късно презъ нощта, тръгвалъ изъ улицитѣ и кого де срещ-